

Bilag 7.

Ribe Bispøembede.

Den 27. Januar 1919.

Det høje Ministerium har i Skrivelse af 14. d. M. — uden Journal-Nr. — udbedt sig en Udtalelse fra mig angaaende Spørgsmaalet om *at aabne Adgang til Præsteembeder i Folkekirken for andre end teologiske Kandidater fra Københavns Universitet*, idet Ministeriet i nævnte Skrivelse derhos har fremsat et Udkast til nogle Bestemmelser herom, som det kunde tænke sig at lægge til Grund for et eventuelt Lovforslag:

I den Anledning undlader jeg ikke herved tjenstærbedigst at udtale følgende:

Det forekommer mig, at det rejste Spørgsmaal er saa omfattende og saa indgribende i Folkekirkenes Orden, at der ikke bør træffes Lovafgørelse i Sagen som Helhed, før den har været Genstand for en indgaaende kirkelig Behandling, i alt Fald ved et Bispemøde, men helst ogsaa i en Kommission, hvor ogsaa Menighedsraadene var repræsenterede. Nødvendigheden heraf indlyses maaske bedst ved at betænke Vanskeligheden ved Spørgsmaalet om Kvinders Adgang til Præsteembeder.

Kun hvis der var Nødvendighed for en meget hurtig Afgørelse af Spørgsmaalene, vilde jeg anse det for kirkelig forsvarligt at undlade en saadan kirkelig forberedende Behandling.

Men dette kan vel kun være Tilfældet med Punkt 1 og med Punkt 2, naar dette sidste Punkt begrænses til at angaa de nuværende danske evangelisk-lutherske Frimenighedspræster i Nordslesvig. Men om disse sidste og om det i Punkt 1 fremsatte vilde det vistnok være let straks at opnaa Samstemmighed, saa man, naar man begrænsede sig dertil, ikke ved en hurtig gennemført Lovbestemmelse vilde faa kirkelige Vanskeligheder.

En saadan Begrænsning tillader jeg mig at anbefale, idet jeg ganske kan slutte mig til Punkt 1 (kun bør Udtrykket „har taget teologisk Embedseksamen ved andre lutherske Universiteter end Københavns Universitet“ vistnok ændres, da f. Eks. i Tyskland denne Eksamen tages, ikke ved Universiteterne, men ved Eksamenskommissioner, hvor Konsistoriet og en teologisk Professor besørger Eksaminationen) og i Punkt 2 til, at de danske Frimenighedspræster i Nordslesvig, der ikke har teologisk Embedseksamen, og som ønsker at blive Præster i Folkekirken, faar Adgang hertil. Jeg bemærker, at da et Par af de nævnte Frimenighedspræster dels af Hensyn til deres Alder, dels af andre Grunde neppe vil have et saadant Ønske, vil der kun blive Tale om i det højeste nogle ganske enkelte.

Naar Sagen i denne Begrænsning var afgjort, kunde den i øvrigt i sit hele Omfang tages op til roligere og fyldigere Behandling.

Herom skal jeg tillade mig at gøre følgende Bemærkninger:

Paa en Tid, da Trangen til rigere Kundskaber og en fyldigere Uddannelse gør sig gældende rundt om, f. Eks. blandt Folkeskolens Lærere, skulde Folkekirken nødvendig og gennem omfattende Undtagelsesbestemmelser at give mindre vel uddannede Adgang til Præsteembederne sætte en Reduktion af Uddannelsen i